

Doc Number: KP000040

شماره: ۲۲۱

پولس خبری

کردستان

حزب دمکرات کردستان ایران - نمایندگی خارج از کشور ۸ / ۱۸ / ۹ / ۶۷ (۹ / ۲ / ۸۸)

پیروز بی ۲۶
پیروز باد ۲۶
سه ماهه از روزی پیشمرگه
روز پیشمرگه

جنوب كردستان

در تاريخ ۱/۹/۶۷ (۲۲/۱۱/۸۸) دسته‌ای از پيشمرگان نیروی آریابا که در حال کشتن مینا- نظامی، در منطقه "تلاک باوه جانی" بودند، ضمن درگیری با مزدوران پایگاه تازه احداث شده رژیم واقع در پشت روستای "گوردهی" در مسیر جاده امام حسن به ازگله، در ساعت ۱ بامداد پایگاه دشمن را مورد حمله خویش قرار دادند. حمله پيشمرگان بحدی برق آسا و غافلگیرکننده بود که مزدوران رژیم نتوانستند هیچ گونه عکس العملی از خود نشان بدهند. در این نبرد که ۲۰ دقیقه طول انجامید، پيشمرگان تنها به پرتاب نارنجک دستی و استفاده از سلاحهای سبک اکتفا کرده و پایگاه مذکور را به تمامی به آتش کشیدند.

دشمن فردای آنروز، اجساد کشته شدگان و نیز زخمیهای خود را به بیمارستان سرپل زهاب منتقل کرد. گزارش رسیده حاکی است که در این درگیری تعداد ۱۰ نفر از افراد رژیم کشته و زخمی شده‌اند.

پيشمرگان بعد از این درگیری همگی سالم از منطقه دور شدند و بخاطر حفظ جان خویش از شناسایی کشته و زخمی ها و همچنان آوردن عنایم خودداری کردند.

بانه

در تاريخ ۳۰/۸/۶۷ (۲۱/۱۱/۸۸) دسته‌ای از پيشمرگان نیروی آریابا بمنظور ضربه زدن به افراد مستقر در پایگاه پشت روستای "بهره بوبوک"، از توابع "دهوته وانانه"ی بانه، خود را به پایگاه مزبور نزدیک کرده، در ساعت ۱۹ به دستور فرمانده عطیات پایگاه مزدوران ضد خلقی را با شلیک اولین موشک آریپی . جی . مور حمله خود را آغاز کردند. این درگیری ۲۰ دقیقه بطول انجامید که در نتیجه عده زیادی از مزدوران رژیم کشته و یا زخمی شدند و پایگاه نیز مناسبت خسارات مالی زیادی کردید. از امارت تلفات دشمن اطلاع دقیقی در دست نیست، به پيشمرگان هیچ آسیبی نرسید.

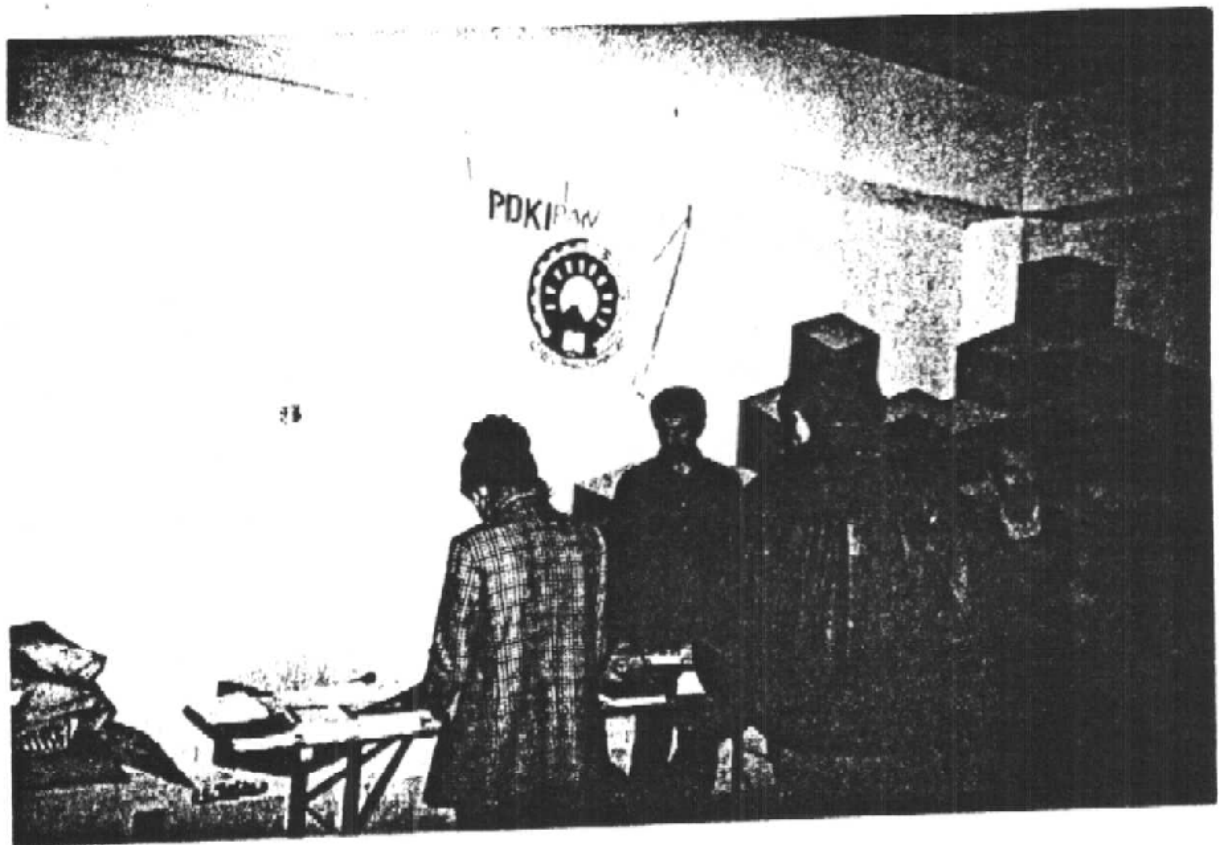
پيشمه رگه، خه بانکه ری ریگه ی دیمو کراسی و خود موختاری یه

هلند:

شهر دنهك (لاسه) روز ۲۲ اکتبر ۱۹۸۸ صحنه تظاهرات پرشوری بود که از طرف سازمانهای مترقی کرد و ترك تحت عنوان "همبستگی با کردستان" ترتیب یافته بود. بیش از ۵۰۰ نفر در این تظاهرات شرکت داشتند. تظاهرکنندگان سپس در سالی واقع در میدان "ماندلا"ی دنهك گرد آمدند و ضمن اعلام همبستگی با مبارزات عادلانه خلق کرد، از جنایات بربرمنشانه ای که نسبت باین خلق ستندیده صورت میگیرد، پرده برداشتند.

هواداران و اعضای حزب مادر هلند نیز که فعالانه در این آکسیونها شرکت داشتند، ضمن توضیحاتی مبسوط در مورد مبارزات خلق کرد در کردستان ایران به رهبری حزب دمکرات کردستان، به تفصیل در باره جنایات رژیم جمهوری اسلامی در کردستان افشاگری نمودند.

همچنین شب ۱۱ نوامبر ۱۹۸۸ هواداران حزب در سمیناری که از طرف انجمن دمکراتیک کردستان ترکیه در باره تاریخ کرد در سالن آکادمی آمستردام ترتیب یافته بود، شرکت نمودند، و میزانتشارات حزب با استقبال فراوان روبرو گردید.

عکس فوق آوشهای از میزانتشارات هواداران حزب در مراسم مذکور.

پاریس:

شرکت در اجلاسیه عمومی شورای انترناسیونال سوسیالیست

•••••

بنا بدعوت رسمی انترناسیونال سوسیالیست، هیأتی از حزب دمکرات کردستان ایران بسرپرستی دکتر عبدالرحمن قاسمو، دبیرکل حزب، بعنوان میهمان، در اجلاسیه عمومی شورای انترناسیونال سوسیالیست که در روزهای ۶ و ۷ دسامبر ۱۹۸۸ در پاریس برگزار شد، شرکت نمود.

برنامه کار شورا عبارت بود از بحث پیرامون "اقتصاد جهانی" و "برابری" یا "جایگاه زن" در جنبش دمکراتیک سوسیالیستی.

در این اجلاسیه، بیش از ۷۰ هیأت نمایندگی از سراسر جهان و از جمله نمایندگان ۱۷ حزب سوسیالیست که حکومت را در کشورهای خود در دست دارند، شرکت داشتند.

در این نشست، مصوباتی پیرامون رابطه شرق و غرب، امریکای لاتین، خاورمیانه و افریقای جنوبی بحث و ویب رسید. بعلاوه شورا در جلسه پایانی خود متنی را که در رابطه با وضع ملت کرد بعد از آتش بس بین ایران و عراق پیشنهاد شده بود، بانفاق آراء مورد تأیید قرار داد.

دکتر عبدالرحمن قاسمو در همین جلسه در مورد وضع کنونی خلق کرد سخنانی ایراد نمود که بگرمی مورد استقبال قرار گرفت.

دبیرکل حزب گفت: "خلق کرد که از حقوق دمکراتیک، ملی و انسانی خویش بی بهره است، یکی از ستم دیده ترین خلقهای جهان بشمار میرود".

دکتر قاسمو ضمن اشاره به سخنان رئیس جمهور فرانسه، آقای میتران، در اجلاسیه عمومی سازمان ملل متحد در رابطه با خلق کرد، گفت: "خلق کرد طرفدار صلح است. ولی صلح باید کردستان را نیز در برگیرد. بدون صلح در کردستان، منطقه خاورمیانه صلح پایداری به خود نخواهد دید".

دکتر قاسمو همچنین افزود: "خلق کرد به همدردی و پشتیبانی انترناسیونال سوسیالیست و عموم دمکرات ها و آزادی خواهان جهان نیازمند است".

وبلی برانت، رئیس انترناسیونال سوسیالیست، بگرمی سخنان دکتر قاسمو را تأیید کرد و افزود: "شرایط سرافرازه خلق کرد دشوار است و راه درازی در پیش دارد. ولی انترناسیونال سوسیالیست در آینده نیز جهت دفاع از حقوق مشروع خلق کرد، آماده همکاری و همدردی خواهد شد".

" انترناسیونال سوسیالیست رضایت خود را از پیشرفتی که در روند صلح در خاورمیانه حاصل شده ، ابراز میدارد . برقراری آتش‌بس بین ایران و عراق نشانه امیدوارکننده‌ای در این زمینه می‌باشد . انترناسیونال سوسیالیست بر این نظر است که تمام خلفه‌های منطقه باید از مواهب صلح برخوردار گردند . صلح نباید به ضرر خلفه‌ها و از جمله ۲۵ میلیون کرد تمام شود . با در نظر گرفتن وضعی که بعد از آتش‌بس بین ایران و عراق بوجود آمده ، انترناسیونال سوسیالیست می‌خواهد که :

- ۱- منشور سازمان ملل متحد در زمینه حقوق بشر ، در کردستان رعایت شود .
- ۲- حقوق ملی و هویت ملی خلق کرد باید در کشورهای که کردها در آن زندگی میکنند ، به رسمیت شناخته شود و رعایت گردد .
- ۳- مسئله کرد راه حل نظامی ندارد . این مسئله باید از راه مسالمت‌آمیز و سیاسی حل گردد . بدون جهت بجاست که حکومت‌های مربوطه و جنبش ملی کرد جهت رفع اختلافات خود و حل مسئله کرد از راه مذاکره ، به گفتگو بنشینند .
- ۴- با تامین دموکراسی و تعدد احزاب در کشورهای که کردها در آن زندگی میکنند ، میتوان بطور مؤثر به حل بسیاری از مشکلات و از جمله مسئله کرد کمک نمود ."

بقیه از صفحه ۸

و باید از ، و یا برای سقوط یکباره رژیم ضد خلقی آخوندی استفاده کنند ، و تنها و تنها در آن شرایطی گشتند .

به نقل از " لاوان " ارکان اتحادیه جوانان دمکرات کردستان ایران - شماره ۲۹ مه‌رمه ۱۳۶۷

بقیمت کدام پیروزی؟

مقامات جمهوری اسلامی تا لحظاتی که در تلاش در جهت برپا شدن یکباره هستی کشور وفدا نمودن بی هدف نسل جوان از نفس نیافتاده بودند و تا آخرین روزهایی که با سماجت در صد گم‌نگد داشتن تنور جنگ خانمان برانداز خود با عراق بودند، نمی‌خواستند آماری از قربانیان این جنگ بی‌معنی بدهند. چرا که این اقدام، سیاست جنگ، طابانه آنان را هر چه بیشتر به رسوایی و بن‌بست می‌کشاید. روشن است که با آشکارگشتن زیانهای کمرشکن جانی و مالی کشور که جنگ موجب آن‌گشته و با توجه به بی‌هدف بودن این جنگ، مردم ایران نه تنها حاضر به فدائیشدن در زیانهای مرکب آن نمی‌شدند بلکه بسی‌ج‌های تری به ضدیت با آن برخاسته و آخوند‌ها را تنها تراز همیشه در صحنه جنگ باقی می‌گذاشتند. اما اکنون که آخوند‌ها ظاهراً جنگ را خاتمه یافته می‌پندارند و از سوی دیگر با گذشت چند ماه از آتش‌بس و مذاکرات با عراق، در مقابل پرسش‌ها و انتظارات توده‌های مردم ایران و حار و جنجال دستگاه‌های خبری قرار گرفته‌اند، بالا جبار باید آماری سرهم کنند.

خاتمی وزیر ارشاد اسلامی در اواخر شهریور ماه جاری اعلام داشت که در جریان جنگ هشت ساله ایران با عراق یکصد و بیست و سه هزار تن از افراد نیروهای مسلح ایران در جنگ کشته شده‌اند. او در حالیکه بیشترین تلفات را به سپاه پاسداران نسبت می‌داد و آن را هشتاد هزار کشته و نامرد می‌گفت؛ گذشته از تلفات نیروهای مسلح حدود یازده هزار نفر غیر نظامی نیز بر اثر بمباران روستاها و شهرهای ایران از بین رفته‌اند. هم‌چنین به آمار افراد مفقود الاثر اشاره کرد و آن را حدود ۶۱ هزار خواند. بنا به اظهارات خاتمی تلفات ارتش ۳۵ هزار کشته می‌باشد.

این آمار تلفات انسانی در جنگی است که در طی هشت سال گذشته دامنه‌های آن کلیه نقاط کشور را فرا گرفته و بنا بر اظهارات خبرگزاری‌ها و صاحب‌نظران، بعد از جنگ جهانی دوم، طولانی‌ترین، پرهزینه‌ترین و ویرانگرترین جنگ در عصر معاصر بوده است. جنگی که طرفین پیشرفته‌ترین و مخرب‌ترین سلاحهای

ممکن را به خدمت گرفته و از هیچ اقدامی برای شکست طرف متقابل دریغ نکردند. بنا بر این واضح است که گردانندگان رژیم خونخوار خمینی با دادن اینگونه آمارهای جعلی میخواهند زیانهای ناشی از جنگی را که برای مقاصد ارتجاعی خود سالها بر دامنه آن پای فشردند تا حد ممکن پرهیز پوشی کنند. اما مگر می‌شود به آسانی از این دروغپردازیها گذشت؟ چه کسی باور دارد که سپاه و بسیج ضد خلق رژیم در جریان هشت سال جنگ شدید تنها هشتاد هزار کشته داده باشد؟ مثل اینکه سردمداران جمهوری اسلامی فراموش کرده‌اند که تنها در کردستان و در جنگ با پیشمرکان

بگسترده‌گی صحنه‌های جنگ با عراق بوده و نه جنگ به شیوهٔ جبهه‌ای بوده و خلاصهٔ علیرغم همهٔ تمایزاتی که این جنگ با جنگ ایران و عراق دارا بوده، نزدیک به پنجاه هزار تن از نیروهای سرکوبگر خود را از دست داده‌اند. در حالیکه در جنگ با عراق آتش سلاجهای کشته و توپخانه‌های سنگین نیروی هوایی بمراتب قوی تر از نیروی هوایی جمهوری اسلامی و نیروی رزمی منظم و آموزش دیده عراق، در مقابل سپاهیان ایران قرار داشتند. سپاه‌هایی که بدون آشنایی به فنون جنگ و حداقل آموزش نظامی، چون امواج انسانی رهسپار قتلگاهها و میادین جنگ گشته و برای خنثی کردن میدانهای مین و مقابله با امواج آتش و سلاحها و تجهیزات مدرن جنگی مورد استفاده قرار می گرفتند. تاکتیک کاربرد امواج انسانی متشکل از جوانان و نوجوانان ساده لوح و متعصب مذهبی نه یکبار و چند بار بلکه بکرات و بطور مستمر و بدلیل بی اعتمادی سران رژیم به ارتش و نیز دلایل دیگری چون عدم کارایی و ضعف نیروهای هوایی و دریایی و کسود قطعات یدکی، جایگزین تاکتیکها و فنون دیگر جنگ شده بود. چه کسی هست که نداند بعضی پیشرویهای ایران در داخل خاک عراق و استقرار آنان در نقاط متصرف شده، به قیمت جان صدها هزار جوان و نوجوان پاسدار و بسیجی ممکن گشت. هنوز تصاویر اجساد هزاران قربانی که در میادین مین و جبهه‌های غرب و مردابهای جنوب از آنها فیلمبرداری شده بود و بر صفحات تلویزیون اغلب کشورهای جهان ظاهر شد، از مغزها محو نشده که دروغبانی چون خاتمی با وقاحت به اینگونه پرد موشی‌ها و عوامفریبی‌ها می پردازند. البته ناگفته پیداست که نزدیک به نیمی از ۶۱ هزار نفر مفقود الاثری کشته در اظهارات خاتمی بدان اشاره رفته، در شمار هلاک شده‌گان جنگ هستند. طبق برآورد ناظران بین‌المللی و خبرگزاریها و آمار اعلام شده توسط عراق، اسرای ایران در عراق حدود سی هزار نفر می باشند. اما اگر این رقم نیز بر تلفات انسانی نیروهای مسلح جمهوری اسلامی اضافه گردد باز هم این آمار دهها هزار نفر پایین تر از آمار واقعی است.

اما در مورد قربانیان غیر نظامی (از جامعهٔ جنگ شهرها و بیماران مناطق مسکونی که در ادامهٔ سیاست جنگ طلبانهٔ آخوندهای ایران، دامنگیر اهالی بی دفاع مرد و کشور گشت هنوز آنقدرها نمیگذرد که از خاطرها فراموش شده باشد و کارگزاران رژیم بتوانند بدون هیچ شرم و ایایی رقم قربانیان جنگ عظامت طلبانه را بدینگونه تنزل دهند. یا اینکه راکت و بمب و موشکهای عراق به برکت امام و امداد های غیبی از قدرتش خرییشان بگونه‌ای کاسته شد بود که آب از آب تکان نخورد است (؟) یا اینکه اهالی شهرهای پر جمعیتی چون تهران، اصفهان، قم و... که با فرود آمدن هر موشکی به زیر آوار و خواب ابدی فرو می رفتند، در قاموس رژیم حاکمان جمهوری اسلامی انسان بحساب نیامده‌اند (؟) بعلاوه، آخوندها گویا فراموش کرده‌اند روستاها و شهرهایی را که حتی بقول دستگاه تبلیغاتی خودشان، شب و روز و در تمام طول جنگ گلوله‌های توپ بر سرشان می بارید. اما رسوایی و روسیاهی دست اندرکاران جمهوری دروغ

صرفنظر از تلفات انسانی این جنگ که مرتجعین حاکم از فرط ریاکاری و دروغگویی از بیان آمار واقعی آن طفره میروند، جنگ عوارض مصیبت بار دیگری را هم برای کشور ما بدنبال داشته است که البته در این آمار اشاره‌ای بآنها نمی‌شود. صدها هزار انسان ناقص‌العضو و از کار افتاده، میلیونها آواره جنگی، خرابی هزاران شهر و روستا، از کار افتادن مؤسسات و کارگاهها و کارخانه‌های بیشمار، بر باد رفتن ثروت‌های کشور و فلج شدن کامل بنیادهای اقتصادی، گرانی و بیکاری سرسام آور و م تلاشی شدن در آنها هزار خانواده و رواج انواع امراض و بیماریهای روحی و ... گوشه‌هایی کوچک از برکات این جنگ که بقول خمینی يك موهبت الهی (بوده می‌باشند)

حال از آمار واقعی قربانیان جنگ بگذریم و بهمین آمار که رژیم خود آن را اعلام داشته، قناعت کنیم یکصد و بیست و سه هزار نظامی، ۱۱۰ هزار غیرنظامی در راه کدام مصلحت ملی و عمومی کشور فدا شدند؟ چرا صدها هزار پدر و مادر به سوگ فرزند ان بخون غلطیده خود نشستند؟ و چه لزومی داشت که مردم محروم از آزادی ایران در زیر آوار ناشی از موشک باران و بمبارانها بمانند؟ هستی این ایرانیان بجرم کدام گناه بیپای ندانم کاریها و سیاستهای ضد بشری حکام کوتاه فکر ایران ریخته شد؟ آیا واقعا خلقهای ایران نیازمند صدور انقلاب و بر سر کار آمدن جمهوری اسلامی در کشورهای دیگر بودند؟ و راستی "رفع فتنه از عالم" و "رهایی" "قدس" یعنی قدسی که فعلا در اشغال تامین کنندگان اسلحه، سپاهیان اسلام است، چه شد؟

تراژدی اسفناک دیگری این است که نه تنها گذشته و حال خلقهای ایران در سایه حکومت آخوندی به خون کشانده شده بلکه آینده‌های ناگوار کشور ما را تهدید می‌کند. مردمی که نسل جوان و آینده سازش در جریان جنگ خانمان برباد رده و برای تامین اهداف واهی آخوند ها از زندگی ساقط شده است، کشوری که همه سرمایه‌ها و دارایی های خود را در خدمت جنگ باخته و مفزهای متفکر خود را بجرم مقابله با تاریخ اندیشی و جنگ طلبی انحصار طلبان حاکم یا از کشور رانده شده و یا دریای جوخه‌های آتش اعدام گشته است و با خزانه تهی، اقتصاد تماما ورشکسته و در زیر چتر خفقان و دیکتاتوری چگونه میتواند به سوی آباد ساختن ویرانه‌ها و ... بشتابد! و راستی این همه قربانی، بدبختی و تیرمروزی در پی کدام هدف و برای کدام امنیت پیروزی؟

مگر نه است که این جنگ علیرغم سرسختی آخوند ها در ادامه آن (چرا که خود آن را موهبت خدا می‌دانستند) و با وجود بکارگرفتن همه امکانات مادی و معنوی کشور در طول چندین سال، غیر از شکست و ناکامی چیزی برای ایرانیان در بر نداشت؟ چنانی که خلقهای تحت ستم ایران نه در شروع آن نقشی داشتند و نه راضی به ادامه آن بودند و نه متأسفانه از آن برای دستیابی به صلحی عادلانه بعهده در صفاحه،

منتشر شد

دیموکراسی یونان

ایران

خودمختاری یونان

WORLD

تورگانی یه کیه تی لاوانی دیموکراتی کوردستانی ایران

شماره: ۲۹

له مژماره بیه دا:

۵ تهن

- * آغاز سال تحصیلی - ۱
- * به قیمت کدام پیروزی ۲ - ۴
- * گولیشیری بلاگراوی دیواری ۸
- * وت ویتز له گهل بره برسی کوری
- * هونوری جیزی دیموکرات - ۱۶
- * بنسده دول
- * یادیک له شهید نازا (رحم) - ۱۵
- * خست (زوی)
- * له ده قنری بیره وهری لاوان - ۲۹
- * شورشگیی سردا
- * هه و الفغانی یه کیه تی ۰۰۰
- * شیمه و نامه ی لیهو - ۲۷

دمکراسی ایرانی

کوردستان

خودمختاری کوردستان

دموکراسی و آزادی

کوردستان

دموکراسی و آزادی

۱۳۳۰ - آبانماه ۱۳۶۷ - نوامبر ۱۹۸۸ - ۵۰ روز

۱۳۳۰ - آبانماه ۱۳۶۷ - نوامبر ۱۹۸۸ - ۵۰ روز

کتابخانه و سه ره خوبی!

دردباری و پیدایش حکومت خودمختاری از کردستان

دردباری و پیدایش حکومت خودمختاری از کردستان

دردباری و پیدایش حکومت خودمختاری از کردستان

دردباری و پیدایش حکومت خودمختاری از کردستان

دیكتاتورى و استقلال!

دردباری و پیدایش حکومت خودمختاری از کردستان

آیند رقاش و مبارزه ضد استبداد!

دردباری و پیدایش حکومت خودمختاری از کردستان

ادعای آزادی فعالیت سیاسی!

دردباری و پیدایش حکومت خودمختاری از کردستان

میدانی وسیع برای مبارزه!

دردباری و پیدایش حکومت خودمختاری از کردستان

چند خبر مهم ایران و جهان

کتابخانه و سه ره خوبی!

دردباری و پیدایش حکومت خودمختاری از کردستان

آیند رقاش و خبایاتی دژی بیستیکاری!

دردباری و پیدایش حکومت خودمختاری از کردستان

آیند رقاش و خبایاتی دژی بیستیکاری!

دردباری و پیدایش حکومت خودمختاری از کردستان

آیند رقاش و خبایاتی دژی بیستیکاری!

دردباری و پیدایش حکومت خودمختاری از کردستان

بویسته و ده باره و بینه هیناسی پاره و دیموکراسی از نسیر یا لسی

ادامه جنایات رژیم در کردستان

رژیم فد خلقی جمهوری اسلامی همچنان به اعدام مبارزان و انقلابیون کردستان ادامه میدهد. در یک ماه گذشته عده‌ای دیگر از جوانان کرد که برخی از آنان چند سال بود در سیاه جالها زندانی و از سوی جلادان رژیم خونریز و ضد آزادی خمینی زیر شکنجه قرار داشتند، سینه‌شان آماج گلوله دژخیمان قرار گرفت و خون سرخشان سند برحق بودن جنبش انقلابی کردستان را امضاء کرد. شکی نیست که اعدام این جوانان کارنامه سیاه رژیم تاریکی و ارتجاع را بیش از پیش سیاهتر خواهد کرد و در همین حال نفرت و بیزارگی هرچه بیشتر توده‌های مردم کردستان و سراسر ایران و افکار عمومی جهانی را برخواهد انگیخت.

چند نفر از این جوانان که بدست جلادان رژیم اعدام شده‌اند و خبر اعدامشان در ماه گذشته "رادیو صدای کردستان ایران" رسیده است، عبارتند از:

نام و شهرت	اهل	تاریخ و محل دستگیری	تاریخ و محل اعدام
۰۱ رحیم ابراهیمیان	مهاباد	سال ۶۴ در شهر مهاباد	۲۲ شهریور ۶۷ در ارومیه
۰۲ محی الدین قادری معروف به "چریک"	"بوهدگان" گورک سقز	سال ۶۲ در شهر سقز	در زندان سقز
۰۳ مصطفی خضری	ق	پاییز ۶۳ در شهر سقز	//
۰۴ محمد احمد نژاد	ق	سال ۶۴ در سقز	//
۰۵ علی ملک	ق	سال ۶۵ در سقز	//
۰۶ اقبال فرزند علی سوور	ق	؟	//

پیشمرگ

بازوی توانای خلق است!

کمک های مالی خود را به حساب بانکی زیر واریز:

C.C.P. PARIS 68040.M.020

FRANCE

و فیش بانکی آن را به این آدرس ارسال نمایید:

A.F.K.B.P.102.75623 PARIS

CEDEX 13 FRANCE

موج کوتاه ردیفهای :

۷۵ و ۶۵ و ۴۱ متر

برنامه، اصلی در ساعت ۱۲:۳۰ الی ۲ بعد از ظهر

عین همین برنامه در ساعت ۵ الی ۶:۳۰ عصر

برنامه، کردی روز بعد در ساعت ۷ الی ۸ صبح

بخش میگردد .